

ПЪРВИ СНЪГЪ

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДО СМЪХУРКА

Драги ми Смъхурко,

Баба Цоцолана вчера рано стана. И рано излѣзе. Малко време мина. При мене дофтаса моята дружина.

— Бате, Патилане! Снѣгътъ до колѣне! Сега ако кажешъ, че нѣма да стане — нищо не разбирашъ! Поскоро на двора — всички ни на меко да фотографирашъ!

Изкочихме вѣнка. И на снѣга снихме нашитѣ портрети. И всѣки повтори, и всѣки потрети. Викъ и смѣхъ се дигна. И нова дружина следъ малко пристигна. Тритѣ патиланки при насъ закрещѣха. Тритѣ безъ покана въ снѣга се прострѣха.

После стана Дана и викна високо:

— Патиланци вѣрни, клетва да дадеме! Който тука влѣзе нѣма да излѣзе, докато портрета въ снѣга си не снее!

— Прието, прието!

Най-напредъ козлето вѣвъ снѣга наврѣхме. После Дебеланка на меко прострѣхме.

Дойдоха отвѣнка все отборъ другари. Натрѣшкахме всички — кой когото свари. И тѣ се разсмѣха, и тѣ закрещѣха.

Ала тъкмо бѣше най-сладка играта, баба тежкокрака разтѣрси земята. Отъ пѣтя завика: